

le bir şeyin gerçekleşmemesi. Çünkü eğer bu gerçekleşirse, işçiler yalnız Birlik'mi değil, Marksizmin asıl içeriğini kendilerine sunan diğer Marksist yayınları okur ve böylece yıllar yılı sosyalist hareket alanına kendi Marksizm dışı anlayış ve uygulamalarını egemen kılabilmiş olanların kimliğini saptar hale gelirse, Bay Berktaş, şimdi Birlik dergisi «eleştiri» ile sergilediğiniz onca yalanın, saptırmaların yalnızca çürümüş bir kafa yapısına ait olmadığını, bunun altında işçi sınıfını aşagılık bir sürü gibi gören köklü bir önyargının sahtekârca yatığını da göreceklerdir. Şu anda kendi kendinizi «halkın sesi» atayıp, halkı da kendi borazanınız yapabileceğinize inanıyor olabilirsiniz.

Ve bu kafayla daldınız «politik mücadele denizine». Tüm sınıfı toplumların egemenlerinin binlerce yıldır içinde «politika» yaptıkları platforma, başta ÇKP ve ardından da onun basit birer izdüşümü olan sizler son 5-10 yıldır hevesle dalıp durmaktasınız. Şimdiden bu denizin dibindeki camurlarda Pinochetler, Mobutular, Şahlar, Şeyhler ve diğer emperyalistlerin Strauss ve Chirac gibi temsilcileri gibi oyun arkadaşları edindiniz ve bunlarla keyifli bir oyun sürdürmektесiniz. Türkiye'deki ÇKP acentası olarak bu oyunu başlarıyla temsil ettiniz burada.

Bu denizin camurlu sularında ne Pinochet'lerin kanlı elleri görülebilir, ne Şah saraylarını saran çürümüşlüğün kokusu duyulabilir, ne de Chirac'ların, Strauss'ların kapitalizminin çarklarını daha keskinleştirme yolundaki çağrılarını işitilebilir. Sizin siyasal deniziniz bu «ayrıntıları» göstermez.

Ama yüzyıllardır egemenlerin iç havuzu olan bu denizde yeterince çamur birikmiş, yeterince oyun oynanmıştır. Şu anda sizin «dünya proletaryasının önderi ve sesi» rolüyle, Şahların Mobutuların da «anti-emperyalist» rolüyle yer aldığı en son ve

trajik-komik oyunu, eski oyuncuların her turunun gülümsemeleri arasında oynamaktasınız.

Politik mücadelenin yalnızca bu denizde verileceğini, verilmesi gerektiğini varsaymakla Bay Berktaş, egemen sınıfların siyasal anlayışına teslim olduğunuzu ilan etmekten başka bir şey yapmış olmuyorsunuz.

Coktandır unuttuğunuz Marksizm ise, bir başka «politika denizi»nin oluşturulması zorunluluğundan sözeder. İçinde «işçi sınıfı adına» politika yapıldığı bir «deniz» değil, bizzat işçi sınıfının ve tüm ezilen sınıf ve zümrelerin, yani bugüne kadar hep «adına» politika yapılmış olup, bizzat kendisi aktif politika-dan uzak tutulmuş olan geniş «yönetilen» yığınların denizi olacaktır bu; ve egemenlerin binlerce yıllık politik platformuna karşın, ona niteliksel bir karşı çıkış olarak oluşturulacaktır.

Şu anda sosyalist siyasal-toplumsal mücadeleyi yeniden aslı temelleri üzerine verme uğraşında bulunuyor bu çok yönlü uğraşın henüz başlangıcında olduklarını bilmektedirler.

Bunun, o çok alıştığımız ve elhak herhangi bir burjuva politikacısından daha yatkın olduğunuz siyasal anlayışa göre bir «politik mücadele» olmadığı ortadadır. Ama Marksist siyasal anlayışa göre verilecek mücadelenin ilk somut adımları görüldüğünde tüm egemenler ve artık onların politik platformunda «denizinde» yerleşmiş olan sizler, bu mücadelenin aynı zamanda, bugüne kadar sizin «denizinizde» aktığı olan akarsuların yönünü değiştirerek yürütüldüğünü ve sizin çürümüş denizinizi kurutmaya kesin kararı olduğuna da göreceksiniz. ■

İLERİCİ FAŞİST VİDELA VE ARJANTİN KOMÜNİST PARTİSİNİN GÖRÜŞÜ

Arjantin Komünist Partisi Merkez Komite üyesi Roberto Val-

larino ile Nouvelle Observateur dergisi adına konuşan Bernard-Henry Lévy arasında yapılan bir konuşma, derginin 708. sayısında (5-11 Haziran 1978) yayımlandı. Konuşma şöyle: B.H.L. — Ordu içindeki güç ilişkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

R.V. — Çok kısa olarak bir yanda Pinochet tipi, aşırı gerici ögelerin, öte yandaysa demokratik eğilimli ilerici ögelerin olduğunu söyleyeceğim. Hiçbir analiz gözden kaçırılmayacağı temel gerçek budur.

B.H.L. — Bu ilerici ögeler kimler?

R.V. — Eğer ad söylememi istiyorsanız, Videla'nın, Massera'nın, Agosti'nin, Suarez Masson'un adlarını verebilirim.

B.H.L. — Başka bir deyişle, cuntanın yönetici aygıtının tümü?

R.V. — Bir anlamda evet. Yalnız şunu kesinleştirmek isterim ki, burada sözkonusu olan, ilerici ögeler ve eğilimlerdir.

B.H.L. — Bu gene de, eğilim olarak, Arjantin'in şimdiki hükümetinin ilerici bir hükümet olduğu anlamına gelmez mi?

R.V. — Bu, ilerici ögelerin var olduğu ve aslında belli bir hegemonyayı da sağlayabildikleri bir hükümettir.

B.H.L. — Şu halde cuntayı destekliyorsunuz?

R.V. — Tam anlamıyla değil. Şöyle demeyi tercih ederim: Eleştirel bir destek.

B.H.L. — Şu halde sizin için Videla eşittir faşizm denklemini yanlış oluyor.

R.V. — Klasik maceraperest yanlış. Ve Arjantin halkını ancak geriye götürebilecek bir yanlış.

B.H.L. — Neye göre geriye?

R.V. — İşçi ve demokratik hareketin son zamanlardaki kazanımlarına göre geriye.

B.H.L. — Örneğin

R.V. — Örneğin, bugün Arjantin ideolojik rejimleri ne olursa olsun bütün ülkelerle ticari ilişkiler kurmaktadır. Fakat, unutmayın ki, buna karşı çıkan Pinochet'ci ögeler de vardır.

B.H.L. — Şu halde ilerçilik, Sovyetler Birliği ile ticaret yapmak?

R.V. — Bu bağlamda, devletler arasındaki ilişkileri barış içinde bir arada yaşama ilkeleri temelinde düşünme anlamına geliyor bu.

B.H.L. — İnsan haklarının çiğnenmesi sizi rahatsız etmiyor mu?

R.V. — Doğal olarak ediyor. Bizim de yitmiş bir militanımız kayboldu.

B.H.L. — Uluslararası Af Örgütü'ne göre, kaybolanlar toplamı on beş bindi, en azından?

R.V. — Bu, gerçeğe tekabül etmeyen, abartılmış bir sayıdır.

Ayrıca, insan hakları konusunda ayırım çizgilerini doğru kıymamızda yarar var. Bu sorunun bir sağdan, bir soldan ele alınışı vardır.

B.H.L. — Sovyetler Birliği, Arjantin'in kınanmasına karşı çıktığında, bu, sol bir tutum mu oluyordu?*

R.V. — Doğal olarak. Tersine bir davranış, halkımızı tecrit etmek olurdu. Ve Pinochet'ci ekibi de güçlendirmek olurdu.

B.H.L. — O halde bana bu Pinochet'ci ekibi kimlerin oluşturduğunu söyler misiniz?

Hiç adı duyulmamış birtakım kişilerin adlarını saydı. ■

* Gene Nouvelle Observateur ün, 707. sayısında Arjantin üzerine yapılmış bir röportajda şu bilgiler veriliyordu. Son dönemde, Arjantin'den en fazla ithalat yapan ülke Sovyetler Birliği'dir. Sovyetler Birliği Mart ve Ağustos 1977'de İnsan Hakları Komisyonunda, Arjantin'in kınanması ve Arjantin toprakları üzerinde herhangi bir soruşturma yapılmasına karşı çıkmıştı. Arjantin Komünist Partisi, öbür partiler gibi bütün faaliyetleri yasaklandığı halde, cuntanın gelişinden bu yana cuntaya karşı hiçbir resmî demec vermemiş, herhangi bir yoldan cuntaya karşı çıkmamıştır.